

Marca comunitară vizată: marca verbală „L’Wren Scott” pentru produse din clasele 3, 9, 14 și 25 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5190368.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: cererea nr. 1164120 de înregistrare în Spania a mărcii verbale „LOREN SCOTT” pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate produsele contestate și admite cererea de înregistrare a unei mărci comunitare pentru restul produselor necontestate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului și norma 22 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei, întrucât camera de recurs nu a apreciat în mod corespunzător dovezile prezentate de partea care a formulat opoziția în cât privește utilizarea serioasă a mărcii anterioare în lumina cerințelor impuse de dispozițiile relevante și de jurisprudență, inclusiv a cerințelor privind locul, durata și natura utilizării unei mărci. Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs: (i) nu a apreciat în mod corespunzător similitudinea vizuală, sonoră și conceptuală a mărcilor respective și (ii) nu a luat în considerare în mod corespunzător nivelul corect de similitudine a respectivelor mărci și nu a apreciat în mod corespunzător caracterul distinctiv al mărcilor, inclusiv riscul de confuzie.

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2012 — Intesa Sanpaolo/OAPI — equinet Bank (EQUITER)

(Cauza T-47/12)

(2012/C 109/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italia) (reprezentanți: P. Pozzi, G. Ghisletti și F. Braga, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: equinet Bank AG (Frankfurt am Main, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 octombrie 2011 în cauza R 2101/2010-1;

— obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Intesa Sanpaolo SpA

Marca comunitară vizată: marca figurativă „EQUITER” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 38, 41 și 42 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 66707749

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrarea mărcii comunitare nr. 1600816 a mărcii verbale „EQUINET” pentru servicii din clasele 35, 36 și 38, înregistrarea ca marcă germană nr. 39962727 a mărcii verbale „EQUINET” pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 36 și 38

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție.

Motivele invocate: încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) coroborat cu articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a evaluat în mod greșit probele prezentate drept dovadă a utilizării mărcii, întrucât (i) nu există suficiente precizări cu privire la activitatea, perioada, locul și întinderea utilizării mărcii; (ii) nu există suficiente precizări cu privire la natura utilizării mărcii; și (iii) proba furnizată de persoana care a formulat opoziția nu este suficientă pentru a dovedi că marca anterioară a fost utilizată în mod serios pe teritoriul relevant în cursul celor cinci ani ce precedă data publicării mărcii atacate.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2012 — Euroscript — Polska/Parlamentul European

(Cauza T-48/12)

(2012/C 109/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Euroscript — Polska Sp. z o.o. (Cracovia, Polonia) (reprezentant: J. F. Steichen, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Cu titlu principal, anularea deciziei din 9 decembrie 2012;
- cu titlu subsidiar, anularea cererii de ofertă nr. PL/2011/EP;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii;
- soluționarea odată cu fondul a celorlalte drepturi ale reclamantei, motive și acțiuni.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe un abuz de putere, întrucât Parlamentul European nu ar fi comunicat sau, respectiv, ar fi comunicat tardiv informațiile solicitate de reclamantă în urma reatribuirii contractului în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă privind prestarea unor servicii de traducere în limba poloneză ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor și a principiilor Uniunii Europene, printre care Regulamentul financiar ⁽²⁾ și regulamentul de executare a Regulamentului financiar ⁽³⁾, întrucât ofertantul declarat câștigător a fost refuzat când a solicitat o reevaluare a ofertei sale, iar Parlamentul European nu putea astfel să mai revină asupra deciziei de atribuire a contractului către reclamantă fără să suspende sau să anuleze cererea de ofertă.

⁽¹⁾ JO 2011/S 56-090361.

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

Acțiune introdusă la 7 februarie 2012 — Lafarge/Comisia

(Cauza T-49/12)

(2012/C 109/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Lafarge (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Winckler, F. Brunet și C. Medina, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în temeiul articolului 263 TFUE a Deciziei C(2011) 8890 a Comisiei Europene din 25 noiembrie 2011 privind o procedură de aplicare a articolului 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului în cazul 39520 — ciment și produse conexe;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a Regulamentului nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât Comisia ar fi depășit competențele care îi sunt conferite de articolul 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1/2003 solicitând ca reclamanta să confirme că răspunsul acesteia este complet, exact și precis sau să comunice informațiile care lipsesc sau rectificările necesare pentru ca răspunsul să fie complet, exact și precis.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât Comisia a depășit limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru atingerea obiectivului urmărit prin adoptarea unei decizii care vizează să se solicite reclamantei să confirme caracterul complet, exact și precis al răspunsului acesteia sau să comunice informațiile lipsă sau rectificările necesare pentru ca răspunsul să fie complet, exact și precis, în condițiile în care, ținând seama de amploarea informațiilor solicitate, o astfel de confirmare ar fi imposibilă și în care Comisia ar fi putut să ia măsuri mai adecvate pentru a se asigura că răspunsul reclamantei poate reprezenta o bază fiabilă în scopul aprecierii compatibilității comportamentelor întreprinderilor cu articolele 101 TFUE și 102 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, întrucât decizia atacată ar impune din partea reclamantei să renunțe la toate rezervele care însoțesc răspunsul acesteia, în condițiile în care a fost necesar, luând în considerare complexitatea informațiilor solicitate, să efectueze numeroase arbitraje.